

stigende modstand blandt den irakiske civilbefolkning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg reflekterer hele tiden, og vi skal selvfølgelig lære af alt, hvad vi hører, og af alt hvad vi ser. Men jeg kigger fremad og ikke bagud.

Hr. Ole Sohn har jo ikke givet noget svar på, hvilken anden strategi man skal følge, og det, hr. Ole Sohn skal hæfte sig ved, er, at den irakiske regering – en lovligt valgt regering, som er støttet af FN – beder os om at blive i Irak, indtil den selv kan overtage ansvaret for sikkerheden. FN's Sikkerhedsråd har enstemmigt vedtaget en resolution, der giver baggrund for, ja, oven i købet opfordrer til, at det internationale samfund hjælper den irakiske regering, også med militær tilstedeværelse, og det er det, hr. Ole Sohn ikke vil forholde sig til.

Kl. 14.55

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Holger K. Nielsen, sidste spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Alle ved jo udmærket godt, at vi var uenige i den strategi, der gik ud på, at man gennem krig skulle ud i et moderne korstog mod Irak, fordi det ikke er den rigtige måde at gennemføre demokrati på.

Men når man nu siger, at det er lidt kunstigt at tage udgangspunkt i de psykiske efterveer, de danske soldater har haft, må jeg tilstå, at det virker som en noget arrogant udtalelse fra statsministerens side. Det er aldeles ikke kunstigt. Det er udtryk for en helt relevant bekymring for de danske styrker nede i Irak, også over længden af den tid, de er dernede. Det er givetvis fuldstændig korrekt, at der ligger et problem der, og hvis regeringen vil gøre noget ved det, så lad os diskutere det; det er vi med på. Men at hele sikkerhedssituationen blev forværret for hold 3's vedkommende og er blevet yderligere forværret siden hen må da give anledning til andre overvejelser end den arrogance, som statsministeren kom med.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må kraftigt afvise hr. Holger K. Nielsens påstand om, at jeg skulle være arrogant over for problemet. Jeg tager det meget alvorligt, og det gør forsvaret selvfølgelig også. Jeg vil sige, at de danske soldater er godt uddannede og udfører et dygtigt arbejde, og forsvaret tager selvfølgelig

hånd om typiske efterreaktioner og tager i det hele taget hånd om de soldater, der har været sendt ud – ingen som helst tvivl om det. Det tager jeg også dybt alvorligt, og jeg siger bare, at det er en meget kunstig kobling, når SF tilsyneladende vil knytte en forbindelse derfra til en argumentation for, at Danmark skal trække sig ud.

Jeg har som mål, at Danmark skal trække sig ud, men det er bestemt ikke terroristerne, der skal bestemme det. Det er ikke terroristerne, der skal bestemme det, og de, der går og flirter med den tanke, koimner meget nemt til at opmuntre terroristerne, fordi terroristerne så får det indtryk, at bare de bomber tilstrækkelig meget, er der nok nogle, der bliver så ængstelige, at de trækker sig ud.

Derfor er jeg nødt til at slå fast, at vi skal blive i Irak for at hjælpe den irakiske regering, så længe den beder om det, og så længe FN bakker det op. Det er altså ikke terroristerne, der skal bestemme, hvornår vi skal trække os ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 524

9) Til statsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Når statsministeren afviser en tilbagetrækning af de danske styrker trods oplysningerne om massiv civil irakisk modstand mod koalitionen fortsatte tilstedeværelse, og når det sker med henvisning til, at det ville være at gå terroristernes ærinde, vil statsministeren da redegøre for, om han mener, at 65 pct. af irakerne er terrorister eller terrorsympatisører, eller om de blot tillader sig at ytre sig om en situation, de ikke (længere) kan nære håb til?«

Holger K. Nielsen (SF):

Spørgsmålet giver mig lejlighed til at besvare den sidste bemærkning fra statsministeren, som vi jo også har hørt tidligere i dag, nemlig at der bare er tale om nogle enkeltstående terrorister og nogle enkelte fanatikere, der forsøger at sabotere det hele.

Det er jo en analyse, der ikke er korrekt, og som er dementeret af en lang række af de organisationer, der har med sagen at gøre, f.eks. Forsvarets Efterretningstjeneste, CIA og den danske ambassadør i Irak, som for nylig sendte en fortløbig rapport til Det Udenrigspolitiske Nævn. Den rapport giver et langt, langt mere nuanceret